

Zpráva z cesty: Náleziny Severn- a Jižn- Karoliny, 2007 (1. část)

Přesvědčivě pán Radek Kastner
[02.07.2009]
Aktualizováno [06.07.2009]

O: V roce 2007 jsem navštívil více než deset lokalit na karolinských pobřežích pláňích, které se rozkládaly od severního cípu Jižn- Karoliny, přes státní Green Swamp v Severn- Karolíně a ještě dále na sever. Tématem cesty bylo fotografování mucholapek (*Dionaea muscipula*) přes všechny oblasti jejího severojižního výskytu.

Vyrazte společně na cestu – nemyslím si, že budete zklamaní!

Cesta:

V dubnu 2007 jsem měl tu čest hovořit o masožravých rostlinách v Botanickém zahradě Severn- Karoliny v Chapel Hill. Předmět proběhla dobře a bylo potěšující hovořit v budově, která je tak historická a tradiční masožravých rostlin.

Potom, co předmět skončil, jsem spěchal na východ do Wilmington v Severn- Karolíně. Ti z vás, kdo víte o masožravých rostlinách výborně, zařadíte pravděpodobně nějakou u jen pouhým slovem...Wil-ming-ton. Vyslovujte ho velmi pomalu. Pohlaďte každou slabiku. Ano, mátl jsem do samotného centra teritoria mucholapky podivně.

Samožem, že jsem v této oblasti už byl a pokud si chcete udělat malou

obrážek, přez které si mou zprávu z cesty v roce 2003. Tato cesta měla probáhnout ve třech fázích. Zaprvé jsem měl strávit den v oblasti Wilmingtonu, Green Swamp a Boiling Spring; provádním nadřencem do masožravých rostlin Markem Toddem. Máli jsme prozkoumat samotné centrum přirozeného prostředí - mucholapek. Druhý den jsem plánoval zaměřit na sever, do Onslow County, abych sledoval rostliny poblíž severního okraje jejího vřskytu. A třetí den jsem zaměřil cestovat na jih, veden vřskumným -kem Jimem Lukenem, abych spatřil mucholapky z Jižní - Karolíny, v oblastech jejího jižního vřskytu.

Doufal jsem, že příměstské odhalím mnoho stvů - nesourodých lokalit. Viděl bych tak rostliny z lokalit, které by reprezentovaly rozsah celého příměstského -rodního vřskytu mucholapky podivného (Dionaea muscipula)!

Příměstské -jezd:

V neděli brzy ráno jsem vyrazil na parkoviště ve Wilmingtonu a čekal na Marka. Příměstské -dal jsem, že budu mít pár minut času na to, abych si prohlédl mapy, ale Mark dorazil téměř bez prostředků, po mně, takže na to nebyl čas. Pozdravili jsme se a vyměnili si pár veselých poznámek, prodiskutovali strategii tohoto dne a potom, již bez dalších -ho zdržení, začala na je cesta "má to být dlouhý den a máli jsme jen málo času na zahájení -.

Na je první lokality se nacházela příměstské -mo na vřřímci města Wilmingtonu (New Hanover County). Mark o ně - mluvil jako o Wilmington Nature Trail (Wilmingtonská naučná stezka). Stále mi není jasné, kdo ji vlastně, ale někdo prostě vytvořil stezku podél slunného prázku v lesu -ku vřřímci momentálně - neudržovaného Wilmingtonského lesa. Masožravé rostliny zde byly hojně. Bohužel však byla lokalita rozdělena do -m nepřevodných druhů, například Sarracenia leucophylla. Vřsledkem toho bylo, že jsem nebyl schopen příměstské -ct, co je zde převodná - a co nikoliv. Napříměstské -klad se zde vyskytovala Sarracenia minor, velmi vzácná rostlina v Severní - Karolíně. Pokud je zde převodná, bylo by důležité tuto lokalitu chránit, ale s příměstské -tomností Sarracenia leucophylla, ochrání příměstské - pravděpodobně zahrnou Sarracenia minor také jako nepřevodná -.

Příměstské obrázek hodujcí - Dionaea, že? Myslí -m, že to je ten správný snímek, kterým startujeme na její příměstské -dku. Tady je další snímek, ukazující - vřřímci - mnoho stvů - rostlin.

Sporofyt:

Je velmi vzácné vidět, jak Sphagnum (rašeliník) vytváří™- struktury pro pohlavní- rozmnožování-. Byl jsem tím- nesměrně- vzrušen " pouze jedinkrát pátém- jsem viděl sporofyty u rašeliníku, v kostarickém mláňm lese! Tyto malé hnědé vci se nazývají- tobolky, urny nebo vtrusnice. Vrchol každé vtrusnice je otevřený, protože v-ko je neustále shazováno, aby se uvolnily spóry. Občas jsou sporofyty umístěny na malých stoncích, které se nazývají- pseudopodia. Parádni- blbá- stka. Tady máte jirák- pohled na tento fenomén.

Jak jsme se tak procházeli kolem, plkali jsme s Markem o mnoha věcech, včetně rozvoje North American Sarracenia Conservancy (NASC), mnohem víc, než jsme na toto téma hovořili Mikem Howlitem na pátém- cestě po Texasu.

Rosnatky:

Potom nám Mark odvezl asi 20 km na jih do Carolina Beach State Park v New Hanover County. Najděte si toto místo na mapě a uvidíte, že je páté- mo u pobřeží-. Zaměstnanci Carolina Beach State Park jsou docela pyšní- na své- mucholapky Dionaea a mají- páté- mo "stezku mucholapek", kterou se můžete za jejich poznání- m vydat. Dozvědě jsem se o této lokalitě o mnoho let dříve, kdy mi zaměstnanci tohoto parku řekli, že mohu tuto lokalitu zmínit jmenovitě ve své- FAQ, ale toto byla první- páté- ležitost navštívit ho. Musel jsem ho vidět. Tady jsem se na něj!

Stežka nedivně vyhořela, ale našli jsme nějaké masožravé rostliny podél chodníku. Pobíhá celkem malé Sarracenia flava jsme viděli i tuto celkem podivuhodnou rostlinu Drosera intermedia. Paráda, že? Ne tak bohatě na stonky, jako rostliny, které jste mohli vidět v New Jersey, ale mnohem stonkovatější- než páté- ikré- a malé rostliny z Massachusetts.

Zjistil jsem, že je Mark velkým fanoukem plazů. Říd se dříve na hady, takže jsem ho povzbuzoval, aby jich našel tolik, kolik jen bude možné. Když jsem cestoval texaskými mořskými s Mikem Howlitem (dalším- milovníkem plazů), našli jsme jediného hada, vyjma jediného ubohého, polomrtvého ploskolebce na silnici. Markovou jednoduchou vřezvou bylo páté- konat Mike- v mizerném rekord.

Našli jsme také nějaké páté- kně, kvetoucí- jedince Utricularia subulata, ale pochybuji, že byste se o něj zajímali. Tak jako to nikdo nikdy nedělá.

Po páté- jru:

Váš tájina nejlepšího prostě byla uzavřena vzhledem k tomu, že zde nedávno došlo k požáru, ale bylo celkem jednoduché najít několik druhů rostlin mucholapek, vyuhujících ve z popela. Podotkám, že se připravovaly ke kvetení.

Zatímco jsem je fotografoval, Mark byl přítahován hadem, který se pohyboval podrostem. Měl tak jedinečnou šanci potkat Mike v rekord! Bohužel jak vyrazil květinami, stala se mu malá nehoda, když stoupl na kutálejích se kládu a jen stěže zabránil pádu na zem. Jak tak skejtoval na kládě kutálejích se pod ním, sá jednou nohou ve vzduchu a máchajících rukama, had se odplazil. To je k Markovi herpetologickým schopnostem.

To byl, jen tak mimochodem, jediný had, který ho jsme za celý den upozorovali. Mike Howlett a Mark Todd – mistři hadůho světa!

Finger rot:

V Markově autě jsme prošli veselou jízdou trajektem přes Cape Fear River. Mark mě potom vedl na túru po lokalitách v blízkosti města Boiling Spring Lakes.

U cesty jsme našli tuto excelentní rostlinu, kterou jsem viděl již na mnoha místech předchozích cestách, ale nikdy jsem nenašel čas, abych ji vyfotografoval. Jmenuje se *Cnidocolus urens* a je pokryta dutými ostny, které jsou propojeny s jedovými látkami na listové povrchu. Otáete se o rostlinu a ta vám napumpuje toxin přímo do masa!

Obecně názvy těchto rostlin jsou například finger rot, tread-softly a devil nettle!

Brunswick County:

Jednou z lokalit byla celkem pěší cesta, paralelně provázená drenážní mřížkou, která byla naplněna hřadou vodou a také bublinatkou *Utricularia striata*. Svislé stěny mřížky byly obsazeny druhými koloniemi *Drosera capillaris*.

Boiling Spring Lakes:

O několik kilometrů dále jsme zastavili, abychom se podívali po tomto úžasném a působivém krajině – země spravovaná The Nature Conservancy. Je to skvělá polopoušťská krajina – druhově pestrosti – roste zde více než 400 druhů rostlin, včetně mnoha stvůrek, které jsou masožravé. Tady je další pohled na lokalitu.

Nezastali jsme dlouho: byl jsem tady už dříve a Mark sliboval návštěvu lokalit, o kterých jsem nevěděl. Vyrazili jsme, po klidné polopoušťské silnici v Columbus County, o něco dále než 60 km vzdušnou čarou dále, ale bylo to více než dvakrát tak daleko po silnici.

Vzácné rosnatky:

Cesta byla na obou stranách ohraničená dřevěnými ploty. Jak se dalo předpokládat, obvyklé masožravé druhy rostly v bahně a vodě. Ale bylo překvapením vidět tyto Drosera filiformis subsp. filiformis rostoucí na bahních březích. V Severní Karolíně je to druh, který je daleko běžnější dále na sever. To byl jeden z důvodů, proč mě sem Mark vzal.

Když jsem se přikrčil a velmi blízko k vodní hladině, dokázal jsem udělat několik krásných fotografií. Tady je další – a je to jedna.

Kvety:

Na počátku růstových sezón začaly žirlice zrovna kvést a lásky z loňského roku byly pouhými vyschlými lusky. Ale přesto máte snadno poznat, že tato rostlina je Sarracenia minor, další rarita v Severní Karolíně. Vájmli jste si mrtvých lásek v bahně na předchozích fotografiích?

Mark poznamenal zvláštní fakt, že zatímco vegetace vypadá na obou stranách silnice skoro stejně, všechny *Sarracenia minor* byly izolovány pouze na jedné straně cesty, zatímco rostliny *Sarracenia purpurea* rostly na druhé straně silnice.

Sarracenia purpurea vypadaly krásně, ale abych se k nim dostal, musel bych se přebrodit odvodňovacím kanálem a pro to jsem zrovna neměl nářadí.

Blíživší jma:

Pokračovali jsme na další lokalitu, vzdálenou jen asi 1 km. Původ této mokřiny je pravděpodobně nepřírodná - "vypadala jako zvláštní jma. I tak jsem byl velmi vzrušen 1/2 tím, že ji mám 3/4 uvidět, protože jsem tuto lokalitu navštívil přibližně mnoha lety, za doprovodu Dona Schnella. Bylo to vůbec první místo, kde jsem viděl vůbec první mucholapky v divočině! Bohužel jsem nějak zapomněl směr, abych ji našel, takže když jsem Mark vzal, bylo to, jako kdybych se setkal s dlouho ztraceným přírodním buzním! (Tady je fotografie této lokality z 80. let)

Můžete vidět vytvářející se lisky, ale skoro všechny květy byly zničeny mrazem.

Strávili jsme s Markem nějaký čas hledáním mucholapek, ale žádných jsme nemohli najít. Byly prostě jen ukryté nebo je někdo ukradl?

Po krátkém prozkoumání této lokality (všechny fotografie jsem zde již neudělal) jsme ujeli dalších 60 km zpátky ke Green Swamp. Už se připozdávalo, ale rozhodli jsme se, že se podíváme po emkoliv, co budeme schopni nalézt.

Hluboký odvodňovací kanál:

Hlavní silnice přesto The Green Swamp je často lemována hlubokými odvodňovacími kanály. Sjeli jsme ze silnice na jednom místě, abychom se na kanál podívali, protože jsme viděli, že byl zaplněn nvrstvou cívami 1/2 mí květy. Ano, když jsme

se podávali do dlouhého kanálu, potáhl jsem ho vidli zaplavenými
rostlinami *Utricularia inflata*.

Tady je další snímek květu,
och, a je to jeden.

Váiml jsem si několika exemplářů extraktní invazivního a nepájemného
nepvodného druhu stromu, *Sapium sebiferum* (Chinese tallowtree "Á-nská lojovník, pozn.
páekl.). Docela jsem se chvíli bavit, protože několik jeho exemplářů málo
problémů, protože byly ovinuty další nepájemnou invazivní rostlinou, japonskou
japonskou žilavou kapradinou (*Lygodium japonicum*). Státní nepájemných tyranů!

Nádherné plováky:

Á plháňm po vodních okrajích tam a zpátky, jsme měli co do
sá kluzkými, strmými a bahničkymi báhny a nápadně nedávň rozhodněm
páesto jsme si sá Markem ušá-vaši bližší-ích pohledě na *Utricularia
inflata*. Je to extraktní
zajímavá rostlina!

Tady je pro vás fotografie:

Á iroce rozprostřená rostliny;

Snímek orientován jako portrét;

Obrázek sá odrážejícím se nebem.

Bohužel tady sá snímek náš vyprávěl. Vyrazili jsme zpátky do Wilmingtonu a
dali jsme si sbohem. Mark byl skvělým hostitelem sá vytábenou ochranářskou
etikou a obrovskou láskou ke karolínské biodiverzitě. A já doufám, že jeho
smysl pro humor snese vtípky a poznámky o hadech!

Tu noc jsem stahoval obrázky z mách paměťových karet, a istil své vybavení-
(abych odstranil patogeny a semena invazivních rostlin), a připravoval jsem se
na svůj následující den, báhň ho budu sá a budu prozkoumávat lokality dále
na sever.

Rosnatky:

Další ráno, chvilí před rozbřeskem, jsem vyrazil na sever, směrem ke Croatan National Forest v Carteret County, celých 100 km severně od Wilmingtonu. Nikdy dříve jsem neměl důvod, abych cestoval tak daleko na sever nářinami Severní Karolíny. Ale byl jsem sem nasmlouvan mnoha dřívějšími zprávkami o mucholapkách Dionaea.

Dorazil jsem do malého města Maysville a našel odbočku z asfaltové dálnice. Následoval jsem GPS souadnice, kterou jsem vygeneroval z Google Earth, jel jsem po úzkých cestách, které se změnilly v hliněnou, které se zhoršily na udusaný písek a ty se nakonec rozprostěly do širokých prostor "pískovcového cukru." Můj vůz se opilecky ploužil ze strany na stranu, jak se snažil jet dál, ale nakonec mne zastavila masivní strouha vytvořená erozí přes cestu. Byl jsem několik mil od svého cíle, takže jsem nasadil svůj břík a vyrazil po svých.

Brzy jsem našel krásnou *Drosera capillaris*, kterou můžete vidět na snímku.

Hluboko v mořích:

Ne moc daleko po pásovitě cestě jsem našel takové krásné *Drosera brevifolia*.

Cesta byla velmi šikmá a másty zanechaný odpadem svého druhu: plechovkami od piva, odhozenými lednicemi a dalšími automobily. Slyšel jsem, že se takovému druhu odpadu říká "bubbaceous layer" a zertý stranou, je to nechutný obřízek lidství - zřejmě nejhorší strážky.

Hned vedle cesty rostly širokolisté křoviny a stromy, vysoké a silné. Tyto dřeviny byly obtočeny trnitými poplavy a rostlinami a bez máty byl průchod nemožný. Zkoušel jsem se přes ně protlačit, sá teorií, že se nenechám odradit křovisky ohraničenými silnicí, ale po 15 minutách jsem byl pokryt křoví, odřenými a vbodnutými, a podařilo se mi probojovat pouze asi 5 metrů daleko. Nikde nebylo vidět, že by tento typ vegetace měl skončit - nikdy předtím jsem se nesetkal s tak neprůchodnou vegetací. Bylo to ohromující. O tomhle se hovoří jako o mořích nebo zřetokové vegetaci; opravdový bariéra pro průzkumnáky!

Další obrázky *Drosera brevifolia*:

Ve stínu;

Pohled ze spodu.

Â ZprÃ¡va z cesty: NÃ¡-Ã¼iny SevernÃ¡- a JiÃ¼nÃ¡- KarolÃ¡-ny, 2007 (2. Ã½st)

Revised: March 2008

Â©Barry Rice, 2005Â

Foto Galleria CarnivoraÂ©Barry Rice

T: Radek Kastner